

WJAZD PANA DO JEROZOLIMY. NIEDZIELA PALMOWA.

W SOBOTĘ WIECZOREM NA WIELKICH NIESZPORACH,

po wstępnym psalmie zwykła recytacja psalterza **Błogosławiony mąż**, cała kacyzma.

Do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy stichery isomelasy, ton 6:

Dzisiaj łaska Świętego Ducha nas zgromadziła i wszyscy wzięwszy krzyż Twój, mówimy: Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach!

Ten, który za tron ma niebo i za podnózek ziemię, Boga Ojca Słowo i Syn zawsze współistotny, pokornie przybył dzisiaj na nierozumnym osiołku do Betanii. Przeto dzieci hebrajskie trzymając w rękach gałązki, sławę głosiły: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie, Król Izraela!

Przyjdźmy dzisiaj i my, cały Nowy Izrael, Kościół z pogan, i z prorokiem Zachariaszem zawołajmy: Raduj się wielce Córo Syjonu, wołaj głośno Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do ciebie, łagodny i zbawiający, i zasiadł na osiołku, źrebięciu oślicy. Świętujmy, gałązki trzymając w rękach jak dzieci, i sławiąc: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie, Król Izraela!

Czcigodne Twoje zmartwychwstanie nam przepowiadając, podniosłeś Twoim nakazem, Dobry, z grobu po czterech dniach leżącego bez oddechu i cuchnącego, zmarłego przyjaciela Łazarza. Przeto siedząc na oślątku, jak noszony na rydwanie, Ty, Zbawco, proroczo wskazałeś przez to na pogan, na ich wejście do Kościoła. Przeto chwałę oddaje Tobie umiłowany Izrael z ust niemowląt i dzieci łagodnych, patrząc na Ciebie, Chryste, wchodzącego do świętego miasta na sześć dni przed Paschą.

Na sześć dni przed Paschą, przyszedł Jezus do Betanii, i przystąpili do Niego uczniowie Jego, mówiąc Mu: Panie, gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali Tobie Paschę do spożycia? On zaś posłał ich: Idźcie do wsi, która jest przed wami i znajdziecie człowieka niosącego dzban wody. Idźcie za nim i powiedzcie gospodarzowi domu: Nauczyciel mówi, u ciebie uczynię Paschę z uczniami moimi.

Chwała, i teraz. Dzisiaj łaska Świętego Ducha nas zgromadziła i wszyscy wzięwszy krzyż Twój, mówimy: Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach!

Wejście. Pogodna Światłości.

Prokimenon soboty: Pan zakrólował,* w majestat jest obleczony. I czytania:

Czytanie Księgi Rodzaju (49, 1-2. 8-12).

Jakub przywołał swoich synów i rzekł im: Zgromadźcie się, a ogłoszę wam, co czeka was w czasach odległych. Zbierzcie się i słuchajcie mnie, synowie Jakuba, posłuchajcie Izraela, posłuchajcie ojca waszego. Judo, ciebie słać będą bracia twoi, twoja bowiem ręka na karku wrogów twoich, synowie twego ojca będą ci oddawać pokłon. Judo, młody lwie, mój synu ulubiony od dzieciństwa, spocząłeś i usnąłeś jak lew i jak młode lwiątko, któż obudzi ciebie? Nie zabraknie księcia z Judy i wodza z lędźwi jego, aż przyjdzie Ten, do którego

ono należy i jest On oczekiwaniem pogan. Przywiąże On swego osiołka do winnej latorośli i w winnicy źrebię oślicy swojej. Wypierze w winie swą odzież i w krwi winogron swoją szatę. Oczy Jego będą się iskrzyły od wina, a zęby Jego będą bielsze od mleka.

Czytanie Proroctwa Sofoniasza (3, 14-19).

Tak mówi Pan: Raduj się wielce, Córo Syjońska, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem, wesel się i upiększaj z całego serca twego, Córo jerozolimska! Oddalił Pan nieprawości twoje i wybawił cię z ręki wrogów twoich. Pan zakrólował pośrodku ciebie i nie ujrzysz już zła. W owym czasie rzecze Pan do Jeruzalem: Nie bój się, Syjonie, niech nie słabną twe ręce! Pan Bóg twój jest w tobie, Mocny zbawi ciebie. On sprowadzi na ciebie wesele i odnowi ciebie w miłości swojej, i rozweseli się z twego powodu w pięknie, jak w dzień świąteczny. I zabiorę od ciebie niedolę twoją. Biada temu, kto będzie ciebie znieważał! To Ja uczynię w tobie, ze względu na ciebie, mówi Pan, w owym czasie i wybawię cię z ucisku, przyjmę odrzuconą i zgotuję jej chwałę, i sławę po całej ziemi.

Czytanie Proroctwa Zachariasza (9, 1-14).

Tak mówi Pan: Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do Ciebie, sprawiedliwy i zbawiający, pokorny, siedząc na oślaku, źrebięciu oślicy. I zniszczy rydwany w Efraimie, i konie w Jerozolimie, i łuk wojenny strzaska w kawałki, i pokój da narodom. Będzie rządził wodami od morza do morza i od rzek aż do krańców ziemi. I ty w krwi Przymierza twego wypuścisz więźniów twoich z cysterny nie mającej wody. Zasiądziecie w warowniach, więźniowie zgromadzenia, i za jeden dzień przyjscia twego wynagrodzę cię w dwójnasób. Albowiem ciebie, Judo, trzymam w pogotowiu jak łuk, napinam Efraima i podniosę dzieci twoje, Syjonie, na dzieci Jawana, i osadzę cię jak miecz mocarza. I Pan w nich się zjawi, i nadciągnie jako błyskawica strzała Jego. I Pan Bóg Wszechmogący zatrąbi w trąbę, i przyjdzie w szumie wichru swego. Pan Wszechmogący, obrońca ich.

Na litii stichery isomelosy, ton 1:

Najświętszy Duch, który apostołów nauczył mówić obcymi językami, nakazuje niewinnym dzieciom hebrajskim wołać: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie, Król Izraela!

Wspólniemający początku i zawsze współistotny Syn i Słowo Ojca, siedząc na nierozumnym źrebięciu oślicy, przyszedł dzisiaj do miasta Jerozolimy. Tego, na którego z bojaźnią nie mogą patrzeć cherubini, dzieci wysławiają z palmami i gałązkami, chwałę tajemniczo wyśpiewując: Hosanna na wysokościach! Hosanna Synowi Dawidowemu, który przyszedł wybawić z oszustwa cały nasz rodzaj!

Na sześć dni przed Paschą, głos Twój, Panie, został usłyszany w głębinach otchłani, gdy Łazarza po czterech dniach wywołałeś z grobu. Dzieci zaś hebrajskie wołały: Hosanna, Boże nasz, chwała Tobie!

Ton 2: Gdy wchodziłeś, Panie, do świętego miasta, siedząc na źrebięciu oślicy, gotowałeś się pójść na mękę, aby wypełnić Prawo i Proroków. Dzieci zaś

hebrajskie głosząc zwycięstwo zmartwychwstania, spotykały Ciebie z gałązkami i palmami, mówiąc: Błogosławiony jesteś, Zbawco, zmiłuj się nad nami!

Chwała, i teraz. Ton 3: Na sześć dni przed Paschą przyszedł Jezus do Betanii, aby wezwać zmarłego przed czterema dniami Łazarza i głosić zmartwychwstanie. Spotkały zaś Go niewiasty, Marta i Maria, siostry Łazarza, wołając do Niego: Panie, gdybyś tu był, nie umarłby brat nasz! Wtedy rzekł do nich: Czyż nie powiedziałem wam: Wierzący we mnie, choćby i umarł, żyć będzie? Pokażcie mi, gdzie go położyliście. I Stwórca wszystkich zawołał do niego: Łazarzu, wyjdź z grobu!

Stichery isomelosy na stichownie, ton 8:

Raduj się i wesel miasto Syjon, upiększ się i raduj Kościele Boży. Oto bowiem Król twój przyszedł w sprawiedliwości, siedząc na źrebiątku oślécia, wysławiany przez dzieci: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony jesteś, który masz wielość zmiłowań, zmiłuj się nad nami!

Stichos: Z ust niemowląt i osesków zgotowałeś chwałę.

Dzisiaj Zbawca przyszedł do miasta Jerozolimy wypełnić Pismo i wszyscy wzięli w ręce palmy, szaty zaś rozścielali przed Nim wiedząc, że On jest Bogiem naszym, któremu cherubini śpiewają nieustannie: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony jesteś, który masz wielość zmiłowań, zmiłuj się nad nami!

Stichos: Panie, Panie nasz, jak cudowne jest imię Twoje po całej ziemi.

Ten, który jest noszony na cherubinach i opiewany przez serafinów, zasiadł na źrebięciu, jak przepowiedział Dawid. Dzieci jako Bogu śpiewały Tobie, Żydzi zaś bluźnili szaleńczo, a zasiadanie na źrebięciu oślicy oznaczało nieopanowaną rozwiązłość pogan i ich przejście od niewiary do wiary. Chwała Tobie, Chryste, jedyny miłosierny i Przyjacielu człowieka!

Chwała, i teraz. Ton 6: Dzisiaj łaska Świętego Ducha nas zgromadziła i wszyscy wzięwszy krzyż Twój, mówimy: Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach!

Troparion święta, ton 1: Powszechne zmartwychwstanie przed swoją męką uwiarygodniając, z martwych wzbudziłeś Łazarza, Chryste Boże, przeto i my, jak hebrajskie dzieci, niosąc symbole zwycięstwa, śpiewamy Ci, Zwycięzco śmierci: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie!

Drugi troparion, ton 4: Pogrzebanych z Tobą przez chrzest, Chryste Boże nasz, raczyłeś przez zmartwychwstanie obdarzyć życiem nieśmiertelnym i śpiewając hymny, wołamy: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie!

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ PALMOWĄ NA JUTRZNI,

po: **Pan i Bóg, oba tropariony: Powszechne zmartwychwstanie.**

Chwała, i teraz. Pogrzebanych z Tobą przez chrzest.

po pierwszej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: Zadziwił się Józef.

Z gałązkami rozumnie, z oczyszczonymi duszami, jak dzieci Chrystusa wysławmy wiernie, donośnie wołając do Władcy: Błogosławiony jesteś, Zbawco, który przyszedłeś na świat wybawić Adama z dawnej klątwy, duchowo będąc, Przyjacielu człowieka, Nowym Adamem, jak i zechciałeś. Wszystko urządziłeś ku dobremu, Słowo, chwała Tobie!

Chwała, i teraz. Inna kacyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: Zjawiłeś się.

Gdy wskrzesiłeś Łazarza z grobu po czterech dniach, Panie, wszystkich nauczyłeś trzymać palmy i gałązki, i wołać: Błogosławiony jesteś, który idziesz!

Po drugiej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: Zadziwił się.

Nad przyjacielem Twoim, Chryste, łzy wylewasz w tajemnicy i podnosisz z martwych Łazarza, leżącego martwym, w czym okazałeś współczucie przyjaźni do człowieka. Zobaczywszy zaś Twoje przyjście, Jezu, mnóstwo dzieci wyszło dzisiaj, trzymając w rękach palmy i wołając Tobie: Hosanna! Błogosławiony jesteś, który przyszedłeś zbawić świat!

Chwała, i teraz. Inna kacyzma poetycka, ton 1:

Prosomion: Pomimo kamienia zapieczętowanego.

Wysławcie zgonie ludzie i narody: Król bowiem aniołów zasiadł teraz na źrebięciu oślicy i idzie, chcąc na krzyżu porazić wrogów jako Mocny. Przeto i dzieci z palmami śpiewają pieśń: Chwała Tobie, który przyszedłeś, Zwycięzco! Chwała Tobie, Zbawcy Chrystusowi! Chwała Tobie, Błogosławionemu, Jedynemu Bogu naszemu!

Megalarion: Uwielbiamy Ciebie, Dawco życia Chryste: Hosanna na wysokościach! I my Tobie śpiewamy: Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie!

- 1. Panie, Panie nasz, jak cudowne jest imię Twoje po całej ziemi.**
- 2. Albowiem wspaniałość Twoja przewyższa niebiosa.**
- 3. Z ust niemowląt i osesków zgotowałeś chwałę.**
- 4. Na przekór wrogom Twoim, aby zniszczyć nieprzyjaciela i mściciela.**
- 5. Zakazałeś ludom i zginie niegodny.**
- 6. Kamień, odrzucony przez budowniczych, on stał się kamieniem węgielnym.**
- 7. Od Pana on jest i jest cudem w oczach naszych.**
- 8. Wielki jest Pan w Syjonie i wywyższony jest ponad wszystkie narody.**
- 9. Tam skruszył moc luków.**
- 10. Usłyszał i rozweselił się Syjon, i rozradowały się córki judzkie.**
- 11. Aby głoszone na Syjonie imię Pańskie i chwałę Jego w Jerozolimie.**
- 12. Albowiem Bóg zbawi Syjon i odbudowane będą miasta Judy.**
- 13. Tobie przynależy chwała, Boże, na Syjonie, i Tobie należy się modlitwa w Jerozolimie.**
- 14. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie, Bóg i Pan, i objawił się nam.**
- 15. Urządźmy procesję oczyszczającą do rogów ołtarza.**
- 16. Na dziedzińcach domu Pańskiego, pośrodku ciebie, Jerozolimo.**
- 17. Pan zakrólował na wieki, Bóg twój, Syjonie z pokolenia na pokolenie.**
- 18. Chwała Jego trwa na wieki wieków.**

Chwała, i teraz. Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Kacyzma poetycka po polijejeju, ton 8:

Prosomion: Nakazane.

Ten, który zasiada na tronie cherubinów i na źrebięciu oślicy zasiadł ze względu na nas, i poszedł na dobrowolną śmierć, dzisiaj słyszy dzieci głoszące „Hosanna!”, narody śpiewające: Synu Dawidowy, przyspiesz zbawienie tych, których stworzyłeś, Błogosławiony Jezusie, po to bowiem przyszedłeś, żebyśmy zrozumieli chwałę Twoją.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejac troistą jednością świętej tajemnicy.

Na jutrzni prokimenon, ton 4: Z ust niemowląt i oseków* zgotowałeś chwałę. Stichos: Panie, Panie nasz, jak cudowne jest imię Twoje po całej ziemi.

Czytanie świętej Ewangelia według Mateusza, perykopa 82 (21, 1-11. 15-17).

W owym czasie, gdy Jezus przybliżył się do Jerozolimy i do Betfage na Górze Oliwnej, wtedy Jezus posłał dwóch uczniów, mówiąc im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz znajdziecie oślicę uwiązaną i źrebię z nią. Odwiążcie je i przyprowadźcie do Mnie! A gdyby wam kto co mówił, powiecie: „Pan ich potrzebuje, a zaraz je puści”». Stało się to wszystko, żeby się spełniło słowo wypowiedziane przez Proroka mówiącego: Powiedzcie Córce Syjońskiej: Oto Król twój przychodzi do Ciebie łagodny i siedzący na osiołku, źrebięciu oślicy. Uczniowie poszli i uczynili, jak im Jezus nakazał. Przyprowadzili oślicę i źrebię i położyli na nie swe płaszcze, a On usiadł na nich. A ogromny tłum słał swe płaszcze na drodze, inni obcinali gałązki z drzew i ścielili na drodze. A tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołając mówiły: Hosanna Synowi Dawida! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach! A gdy wjechał do Jerozolimy, poruszyło się całe miasto, mówiąc: «Kto to jest?» A tłumy odpowiadały: «To jest Jezus prorok z Nazaretu w Galilei». Lecz arcykapłani i uczeni w Piśmie widząc cuda, które uczynił, i dzieci wołające w świątyni i mówiące: «Hosanna Synowi Dawida», oburzyli się i rzekli do Niego: «Czy słyszysz, co one mówią?» A Jezus rzekł im: «Tak jest. Czy nigdy nie czytaliście: Z ust niemowląt i ssących zgotowałeś sobie chwałę?»

Nie mówi się Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy, a odmawia się Psalm 50. Kapłan bierze kadzielnicę i okadza w formie krzyża palmy, poczym odmawia tę modlitwę pobłogosławienia palm:

Diakon: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Panie Boże nasz, który zasiadasz na cherubinach, Ty wzbudziłeś moc Syna Twego, Pana naszego Jezusa Chrystusa, aby zbawił świat przez krzyż, pogrzeb i zmartwychwstanie swoje. On to przyszedł teraz do Jerozolimy na dobrowolną śmierć, a ludzie pozostający w ciemności i cieniu śmierci spotkali go, wzięwszy symbole zmartwychwstania, gałązki drzew i gałązki palm, oznaczając tym zmartwychwstanie. Sam, Władco, i nas, którzy ich naśladując w wigilię tego dnia nosimy w rękach palmy i gałązki drzew, zachowaj i ochroń.

Jak owi ludzie i dzieci wołały Tobie: „Hosanna”, tak i my w pieśniach i śpiewach duchownych osiągniemy życiodajne zmartwychwstanie po trzech dniach, w tymże Chrystusie Jezusie, Panu naszym, z którym błogosławiony jesteś z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Po odmówieniu modlitwy kapłan trzykrotnie kropi palmy wodą święconą, mówiąc:

Poświęcane są te palmy pokropieniem tą wodą święconą, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen.

Kiedy zaś bracia całują Ewangeliarz, igumen rozdaje palmy. Stichera, ton 2:

Dzisiaj Chrystus wchodzi do miasta Betanii, siedząc na źrebięciu oślicy i rozwiązując okropną nierozumność pogan, od dawna szalejącą.

Kanon, poemat kyr Kosmasa z Maiumy,

który to kanon ma akrostych: **Hosanna, Chrystus Błogosławiony Bóg. Ton 4.**

Pieśń 1

Hirmos: Źródła otchłani okazały się niemającymi wilgoci i odkryło się dno morza, targanego burzą, bowiem Ty dłonią tak mu nakazałeś, i zbawiłeś naród wybrany, śpiewający zwycięską pieśń Tobie, Panie.

Stichos kanonu: Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie!

Z ust niewinnych dzieci i niemowląt zgotowałeś chwałę Twoich sług, zniszczywszy wroga i odemściwszy męką krzyża upadek dawnego Adama, aby wskrzesić go przez drzewo, śpiewającego zwycięską pieśń Tobie, Panie.

Chwałę Kościół sprawiedliwych Żyjącemu na Syjonie, Tobie, Chryste, przynosi. W Tobie zaś Izrael raduje się, swoim Stwórcy, i góry przedstawiające bezlitosność pogan radują się z Twego oblicza, śpiewając zwycięską pieśń Tobie, Panie.

Katabasja jako hirmos pieśni.

Pieśń 3

Hirmos: Naród izraelski pił z odsieczonego skraju kamienia, toczącego wodę z Twego nakazu, ale tym kamieniem i życiem jesteś Ty, Chryste, na którym umocniony jest Kościół, śpiewający: Hosanna! Błogosławiony jesteś, który idziesz!

Przerażona otchłań wypuściła martwego od czterech dni Łazarza, na Twoje polecenie, jesteś bowiem zmartwychwstaniem i życiem, Chryste, w którym umocniony Kościół woła: Hosanna! Błogosławiony jesteś, który idziesz!

Zaśpiewajcie, ludzie, na Syjonie jak przystoi Bogu, i pomódlcie się do Chrystusa w Jerozolimie, który sam idzie władczo w chwale. W Nim umocniony Kościół woła: Hosanna! Błogosławiony jesteś, który idziesz!

Hypakoe, ton 6: Najpierw z gałązkami śpiewając, potem z kijami pojмали Chrystusa niewdzięczni Żydzi. My zaś z wiarą niezmiennie zawsze czcząc Go jako dobroczyńcę, wołamy do Niego: Błogosławiony jesteś, który idziesz wezwać Adama!

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus, tryumfalnie idący Bóg nasz, nie spóźni się z przyjściem z góry, ocienionej czaszy, z Dziewicy zrodzony bez męża, mówi dawny prorok, przeto my wszyscy będziemy wołać: Chwała mocy Twojej, Panie!

Góry i wszystkie pagórki niech toczą jak olej żywą radość i drzewa dębowe niech się rozweselą. Chrystusa wysławiajcie, narody i wszyscy ludzie, weseląc się wołajcie do Niego: Chwała mocy Twojej, Panie!

Król wieków Pan przyjdzie, obleczony w moc, wspaniałość piękna Jego i chwała są niezrównane na Syjonie. Przeto wszyscy wołamy: Chwała mocy Twojej, Panie!

Pan, który piędźmią wymierzył niebo i dłonią ziemię, przyjdzie, bowiem wybrał Syjon, i zechce w nim żyć i królować, i pokocha ludzi z wiarą wołających: Chwała mocy Twojej, Panie!

Pieśń 5

Hirmos: Wejdz na górę, głoszący Syjonowi, i mocno podnieś głos, głoszący Jerozolimie: Sławne rzeczy mówią o tobie, miasto Boże, pokój dla Izraela i zbawienia dla pogan.

Bóg, który zasiada na cherubinach na wysokościach i patrzy na pokornych, sam idzie władczo w chwale i wszystko nappełniło się Boską chwałą Jego. Pokój dla Izraela i zbawienie dla pogan.

Syjonie, święta goro Boża, i Jerozolimo! Popatrz naokoło oczyma swymi i zobacz zgromadzone w tobie dzieci twoje. Oto bowiem z daleka przyszły pokłonić się Królowi twemu. Pokój dla Izraela i zbawienie dla pogan.

Pieśń 6

Hirmos: Zakrzyknęły w radości dusze sprawiedliwych: Teraz nowe Przymierze dawane jest światu i ludzie niechaj odnowią się przez pokropienie Boską Krwią.

Przyjmij, Izraelu, Królestwo Boże, a będący w ciemnościach niech ujrzą światłość wielką i ludzie niechaj odnowią się przez pokropienie Boską Krwią.

Wypuść uwolnionych więźniów swoich, Syjonie, i wyprowadź ich z bezwodnego rowu niewiedzy, i ludzie niechaj odnowią się przez pokropienie Boską Krwią.

Kontakion isomelos, ton 6: Na tronie na niebie i na źrebięciu oślicy na ziemi noszony, Chryste Boże, przyjąłeś chwałę aniołów i pieśń ludzi, wołających do Ciebie: Błogosławiony jesteś, który idziesz wezwać Adama!

Ikos: Ponieważ Ty, Nieśmiertelny, związałeś otchłań, uśmierciłeś śmierć i wskrzesiłeś świat, to dzieci sławiąc Ciebie, Chryste, jako Zwycięzcę, z palmami w dłoniach tak wołały Tobie dzisiaj: Hosanna Synowi Dawidowemu! Już bowiem nie dzieci, powiedziano, zabite będą za dziecko Marii, ale Ty jeden rozpięty zostaniesz za wszystkie dzieci i starców. Nie spadnie już na nas miecz, bowiem Twój bok zostanie przebity włócznią. Przeto radując się, wołamy: Błogosławiony jesteś, który idziesz wezwać Adama!

Synaksarion:

W ten sławny i święty dzień świętujemy wejście naszego Pana do miasta Jerozolimy.

Stichos: Na źrebięciu oślicy zasiadł Ten, który słowem rozciągnął niebo.

Stichos: Troszcząc się o ludzi, wyzwolił ich z nierozumności.

Pozwól nam zobaczyć Twoje świetliste i życiodajne zmartwychwstanie, i zmiłuj się nad nami, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Ten, który w ogniu zbawił Abrahamowe swoje dzieci, zabił Chaldejczyków, których dosięgnął ten sąd sprawiedliwy. Błogosławiony jesteś Panie, sławny Boże ojców naszych!

Kłaniając się i radując z uczniami, ludzie z palmowymi gałązkami w rękach wołali: Hosanna Synowi Dawidowemu! Wysławiany jesteś, Panie Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś!

Mnóstwo jeszcze nie skuszonych przez zło dzieci, Tobie, Królowi Izraela i aniołów, zaśpiewało pieśń godną Boga: Wysławiany jesteś, Panie Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś!

Mnóstwo ludu z palmami i gałązkami witało Ciebie, Chryste, i wołało: Błogosławiony jesteś, Królu wieków, któryś przyszedł! Wysławiany jesteś, Panie Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś!

Pieśń 8

Hirmos: Wesel się, Jerozolimo! Tryumfujcie, miłośnicy Syjonu! Przyszedł bowiem Król Mocy, królujący na wieki. Niech cała ziemia upokorzy się przez Jego obliczem i niech woła: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Zasiadłszy na młodym źrebięciu oślicy zjawił się Chrystus, Król twój, Syjonie. Przyszedł On bowiem zniszczyć szaleńczy błąd bałwochwalstwa i powstrzymać nieopanowane szaleństwo wszystkich pogan, aby oni śpiewali: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Wesel się bardzo, Syjonie, Chrystus Bóg twój zakrólował na wieki. On, jak napisano, łagodny i zbawiający, sprawiedliwy Zbawiciel nasz, przybył na źrebięciu oślicy, aby zniszczyć końską dzikość wrogów, którzy nie wołają: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Nieprawie zgromadzenie niepokornych jest wypędzane ze świętego ogrodu dlatego, że z Bożego Domu modlitwy uczyniło ono jaskinię zbójców, odrzuciwszy w sercach Zbawiciela, do którego wołamy: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Nie śpiewamy Czcigodniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Bóg i Pan, i objawił się nam, urządzmy święto i przyjdźmy radując się, będziemy w weselu wielbić Chrystusa, i z palmami, i gałązkami w rękach, wołajmy: Błogosławiony, który idzie w imię Pana, Zbawiciel nasz!

Po cóż buntujecie się, narody? Uczeni w Piśmie i kapłani, cóż to zamysłiliście złego, pytając: Kim jest Ten, któremu dzieci z palmami i gałązkami w dłoniach, wołają w pieśniach: Błogosławiony, który idzie w imię Pana, Zbawiciel nasz!

Oto Bóg nasz, któremu nie ma równego, odkrywając najwierniejszą drogę zbawienia, ukazał ją ukochanemu Izraelowi. Potem sam zjawił się i żył między ludźmi. Błogosławiony, który idzie w imię Pana, Zbawiciel nasz!

Po cóż wy, niepokorni, stawiacie sobie zgorszenia na drodze? Nogi wasze są chętne, aby przelać krew Władcy, ale On bez wątpienia zmartwychwstał, aby zbawić wołających: Błogosławiony, który idzie w imię Pana, Zbawiciel nasz!

Fotagogikonu nie mówimy, a tylko: Święty Pan Bóg nasz, trzykrotnie, ton 4.

Stichery isomelosy, ton 4:

Mnóstwo ludzi, Panie, rozścielało na drodze szaty swoje, inni zaś obcinali gałązki drzew i nieśli. Idący z przodu i z tyłu wołali, mówiąc: Hosanna Synowi

Dawidowemu! Błogosławiony jesteś, który przyszedłeś i znowu przyjdiesz w imię Pańskie!

Gdy chciałeś wejść do świętego miasta, Panie, ludzie nieśli gałązki drzew i śpiewali Tobie, Władcy wszystkich. Widząc Ciebie na źrebięciu oślicy siedzącym, jak na cherubinach widzieli Ciebie, przeto tak wołali: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony jesteś, który przyszedłeś i znowu przyjdiesz w imię Pańskie!

Wyjďte narody, wyjďte ludzie, zobaczcie dzień Króla niebieskiego, jak na tronie na wysokościach, tak na źrebięciu oślicy wchodzi do Jerozolimy. Rodzie żydowski, niewierny i cudzołożny, przyjdź i zobacz Tego, którego widział Izajasz w ciele ze względu na nas mającego przyjść, jak zaręcza sobie pogan jako cnotliwy nowy Syjon, i odrzuca osądzoną synagogę. Przyjdźcie zobaczyć, jak na to niezniszczalne i nieskalane małżeństwo zeszyły się sławiące Boga, nieskalane i nieznające zła dzieci. Z nimi także my śpiewając zawołajmy pieśń anielską: Hosanna na wysokościach Temu, który ma wielkie miłosierdzie!

Aby przekonać wszystkich przed dobrowolną śmiercią Twoją, Chryste Boże, o powszechnym zmartwychwstaniu, martwego Łazarza w Betanii władczą mocą Twoją po czterech dniach wskrzesiłeś z grobu. Ślepym zaś, Zbawco, darowałeś widzenie światła i do świętego miasta z uczniami Twoimi wszedłeś, siedząc na źrebięciu oślicy, wypełniając przepowiednie proroków, jak na cherubinach noszony i dzieci hebrajskie z gałązkami, i palmami spotkały Ciebie. Przeto i my, nosząc gałązki oliwne i palmy w dłoniach, dziękczynnie wołamy do Ciebie: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie!

Chwała, i teraz. Ton 6: Na sześć dni przed Paschą, przyszedł Jezus do Betanii, i przystąpili do Niego uczniowie Jego, mówiąc Mu: Panie, gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali Tobie Paschę do spożycia? On zaś posłał ich: Idźcie do wsi, która jest przed wami i znajdziecie człowieka niosącego dzban wody. Idźcie za nim i powiedzcie gospodarzowi domu: Nauczyciel mówi, u ciebie uczynię Paschę z uczniami moimi.

Rozesłanie: Chrystus, prawdziwy nasz Bóg, który zechciał się na źrebięciu oślicy dla naszego zbawienia, dla modlitw Przczystej swojej Matki, świętych, sławnych, chwalebnych apostołów i wszystkich świętych, zmiłuje się nad nami i zbawi nas, bo jest Dobrym i Przyjacielem człowieka.

Na Liturgii, antyfona pierwsza, Psalm 114:

Umiłowałem Pana, albowiem usłyszał głos błagania mego.

Stichos: Dla modlitw Bogurodzicy, Zbawco, zbaw nas.

Albowiem skłonił ucho swe do mnie w dni moje, kiedy wzywałem.

Ogarnęły mnie boleści śmiertelne, męki otchłani dosięgły mnie.

Spotkałem utrapienia i boleść, i imienia Pańskiego wezwałem.

Antyfona druga, Psalm 115:

Uwierzyłem, przeto przemówiłem: Bardzo jestem poniżony.

Stichos: Zbaw nas, Synu Boży, Który wsiadłeś na osiołka, śpiewających Ci: Alleluja.

Cóż oddam Panu za wszystko, co mi uczynił?

Kielich zbawienia przyjmę i wezwę imienia Pańskiego.

Chwała, i teraz. Jednorodzony Synu.

Antyfona trzecia:

Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Troparion: Powszechnie zmartwychwstanie przed swoją męką uwiarygodniając, z martwych wzbudziłeś Łazarza, Chryste Boże, przeto i my, jak hebrajskie dzieci, niosąc symbole zwycięstwa, śpiewamy Ci, Zwycięzco śmierci: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Niech więc mówi dom Izraela: Bo dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Niech mówi dom Aarona: Bo dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Niech mówią więc wszyscy lękający się Pana: Bo dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Stichera na wejście: Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie, błogosławimy was z domu Pańskiego. Bóg i Pan, i objawił się nam.

Troparion pierwszy, ton 1: Powszechnie zmartwychwstanie przed swoją męką uwiarygodniając, z martwych wzbudziłeś Łazarza, Chryste Boże, przeto i my, jak hebrajskie dzieci, niosąc symbole zwycięstwa, śpiewamy Ci, Zwycięzco śmierci: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie!

Troparion drugi, ton 4: Chwała. Pogrzebanych z Tobą przez chrzest, Chryste Boże nasz, raczyłeś przez zmartwychwstanie obdarzyć życiem nieśmiertelnym i śpiewając hymny, wołamy: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie!

Kontakion, ton 6: I teraz. Na niebie na tronie i na źrebięciu oślicy na ziemi noszony, Chryste Boże, przyjąłeś chwałę aniołów i pieśń ludzi, wołających do Ciebie: Błogosławiony jesteś, który idziesz wezwać Adama!

Prokimenon, ton 3: Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.* Bóg i Pan, i objawił się nam. **Stichos:** Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Filipian, perykopa 247 (4, 4-9).

Bracia, radujcie się zawsze w Panu i jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność: Pan jest blisko! O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie, jeśli jest jakaś cnota i czyn chwalebny, to miejcie na myśli. Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami.

Alleluja, ton 4: Zaśpiewajcie Panu pieśń nową, albowiem Pan dokonał cudów. **Stichos:** Ujrzały wszystkie krańce ziemi zbawienie Boga naszego.

Czytanie świętej Ewangelia według Jana, perykopa 42 (12, 1-18).

Na sześć dni przed Paschą Jezus przyszedł do Betanii, gdzie był zmarły Łazarz, którego wskrzesił z martwych. Urządzono tam dla Niego wieczerzę, a Marta posługiwała. Łazarz był zaś jednym ze spoczywających z Nim u stołu. Maria wzięwszy funt drogiego olejku nardowego, namaściła nogi Jezusowi i otarła włosami swymi. A dom nappełnił się wonią olejku. Mówi Judasz Iskariota,

jeden z uczniów Jego, który miał Go wydać: «Czemu nie sprzedano tego olejku za trzysta denarów i nie rozdano ubogim?» Powiedział zaś to nie dlatego, jakoby dbał o biednych, ale ponieważ był złodziejem, i mając trzos wykradał to, co składano. A Jezus mówi: «Zostaw ją! Zachowała to na dzień pogrzebu mojego. Ubogich bowiem zawsze macie u siebie, ale Mnie nie zawsze macie». Wielki tłum Żydów dowiedział się, że tutaj jest, i przyszli nie tylko ze względu na Jezusa, ale także by ujrzeć Łazarza, którego wskrzesił z martwych. Arcykapłani zatem postanowili, że i Łazarza zabiją, gdyż wielu z jego powodu odłączyło się od Żydów i uwierzyło w Jezusa. Nazajutrz wielki tłum, który przyszedł na święto, usłyszawszy, że Jezus idzie do Jerozolimy, wziął gałązki palmowe i wyszedł Mu na spotkanie, wołając: «Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie, Król Izraela!» A Jezus znalazłszy osiołka, wsiadł na niego, jak jest napisane: Nie bój się, Córo Syjońska! Oto Król twój przychodzi, siedząc na oślęciu. Z początku nie zrozumieli tego uczniowie Jego, ale gdy Jezus został uwielbiony, wtedy przypomnieli sobie, że to o Nim było napisane i że to uczynili dla Niego. Świadczył więc ten lud, który był z Nim, gdy Łazarza wywołał z grobu i wskrzesił go z martwych. Dlatego też lud wyszedł Mu na spotkanie, albowiem usłyszał, że On uczynił ten znak.

Koinonikon: Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Bóg i Pan, i objawił się nam. Alleluja.

